

→ dziwny

прикметник | dziwny – Singular, Nominative

ДИВНИЙ

Ten człowiek jest dziwny - z nikim nie rozmawia.

	I.poj.	I.mn.
Nominative	dziwny	dziwni
Genitive	dziwnego	dziwnych
Dative	dziwnemu	dziwnym
Accusative	dziwny/dziwnego	dziwnych
Instrumental	dziwnym	dziwnymi
Locative	dziwnym	dziwnych
Vocative	dziwny	dziwni

	I.poj.	I.mn.
Nominative	dziwna	dziwne
Genitive	dziwnej	dziwnych
Dative	dziwnej	dziwnym
Accusative	dziwną	dziwne
Instrumental	dziwną	dziwnymi
Locative	dziwnej	dziwnych
Vocative	dziwna	dziwne

	I.poj.	I.mn.
Nominative	dziwne	dziwne
Genitive	dziwnego	dziwnych
Dative	dziwnemu	dziwnym
Accusative	dziwne	dziwne
Instrumental	dziwnym	dziwnymi
Locative	dziwnym	dziwnych
Vocative	dziwne	dziwne

.eu